

DE WAARDE VAN DE H. SCHRIFT VOOR DE LITURGIE

Op 1 januari 2015 gaat onze parochie verder onder de naam Johannes XXIII. Deze paus heeft aan de basis gestaan van het Tweede Vaticaans Concilie en de liturgievernieuwing. Het blad *Vieren: tijdschrift voor liturgie en spiritualiteit* (nr. 4, 2013) heeft aan deze vernieuwing een speciaal nummer gewijd. De voornaamste gedachten uit dit themanummer worden hier kort samengevat.

Om de mensen actief te betrekken bij de liturgie werd allereerst de volkstaal ingevoerd. De gemeenschap van gelovigen diende het onderwerp van de liturgieviering te zijn. De priester heeft weliswaar een leidende rol in de liturgie, vooral in de eucharistieviering, maar het is de gemeenschap van gelovigen die viert. De gelovigen dienen op alle mogelijke manieren bij de liturgie betrokken te worden, niet alleen door aandachtig te kijken en te luisteren maar ook door actief betrokken te zijn bij acclamaties, refreinen, samen bidden en samen zingen.

Maar ook heeft het concilie de waarde van de heilige Schrift, de Bijbel, voor de liturgie onder de aandacht gebracht. 'Persoonlijk is Christus aanwezig in zijn woord, want Hij zelf spreekt, wanneer de heilige geschriften in de kerk gelezen worden'. Voor de zondagen werd een driejaarlijkse lezingencyclus ingevoerd (het Lectionarium). De Bijbel ging een grotere plaats innemen in de liturgie. In het A-jaar wordt het evangelie volgens Matteüs gelezen, in het B-jaar het evangelie volgens Marcus en in het C-jaar het evangelie volgens Lucas. Gedeelten uit het evangelie volgens Johannes vullen deze evangelies in het kerkelijk jaar aan. Dit leidde tot een rijker gebruik van de Schrift: 'haar schatkamers moesten in ruimere mate worden opengesteld en de gelovigen moesten vertrouwd worden gemaakt met het belangrijkste deel van de Bijbel'. Dit resulteerde in uitgebreide, nieuw samengestelde leesroosters met een veel ruimere bloemlezing uit de meeste Bijbelboeken. Het Oude Testament kreeg in de lezingen een grotere plaats. Deze lezingen vormen met die uit het Nieuwe Testament een thematische eenheid. Na de lezing uit het Oude Testament volgt een Antwoordpsalm die hierop inhoudelijk aansluit.

In samenhang met de waardering voor de Schrift heeft tijdens de woorddienst de overweging van de priester een belangrijke plek gekregen. Zij dient aan te sluiten bij de Schriftlezingen en de inhoud daarvan te vertalen naar het hier en nu. Bijvoorbeeld, wat betekent het Bijbelverhaal over de rijke man en de arme Lazarus in onze tijd en samenleving?

De zorg om de liturgie dichter bij de mensen te brengen bergt ook een gevaar in zich. Dit gevaar bestaat hieruit dat de innige band van de Schrift met de liturgie verloren kan gaan als de liturgie voortdurend wordt aangepast aan de huidige tijd en Schriftteksten voortdurend worden ingewisseld voor moderne verhalen vol 'wijsheden'. 'De Bijbel vormt een belangrijk fundament van ons christelijk geloof en dus ook van ons vieren. God zelf treedt ons daarin tegemoet, laat er zichzelf in kennen en richt zich tot ons'.

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie, nr. 10, 22 maart 2014